

men vi mene, at denne Bestilling ligesaagodt som saa mange andre Bestillinger, der paa hvile Beboerne paa Landet som offentlige Ombyud, maa kunne udføres som et saadant. — Fremdeles have vi til § 8 stillet et Par Endringsforslag. Det første af disse, nemlig det under Nr. 43, gaaer ud paa, at der for de Eighn, som foretages over Eigt af Personer, der have været under Sattigforsørgelse, kun skal gives halv istedetfor fuld Betaling. Dette er forøvrigt ikke et Endringsforslag, som vi lægge stor Vægt paa, men vi have dog antaget, at der var Grund til, at der, naar Bedkommende, hvis Eigt skulde synes, havde været under Sattigforsørgelse, da ikke skulde erlægges fuld Betaling. — Endelig have vi under Nr. 45 stillet et Forslag, som gaaer ud paa i det første Stykke af Paragraphen at udlette det sidste Punctum. Dette lyder saaledes: „I ethvert Tilfælde, hvor Eighn skal foretages paa en Kjøbstads-Markjorder over $\frac{1}{4}$ Miil fra Byen, paaligger det derhos Communen at yde Løgen fri Befordring.“ Vi antage, at Kjøbstadsjorderne ikke ere af en saa stor Udstrækning, at det er nødvendigt at foretage en Forandring der, og naar Løgen skal være forpligtet til at foretage Eighn indtil $\frac{1}{4}$ Miils Afstand, maa han ogsaa ligesaa godt være forpligtet til at foretage Eighn paa samtlige Kjøbstadsjorder. Med disse saa Ord skal jeg anbefale de af mig i Forening med 3 andre Medlemmer stillede Forslag.

Krabbe: Det kan formodentlig ikke nytte stort at tale for Endringsforslag i denne Sag, men jeg gaaer ikke ud fra den Mening, som det ærede Medlem for Svendborg Amts 3die Valgfreds (S. A. Hansen), nemlig, at der egentlig er nogen paatrængende Trang til denne Lov, og jeg seer derfor ikke nogen Grund til ikke at søge de Forbedringer gjennemførte i den, som man synes, at den trænger til. Efter min Formening har Loven Trang til flere Forbedringer, saavel i formel som i reel Henseende. Jeg har stillet nogle ganske saa Forslag vedrørende begge Dele. Det første er det, der er stillet under Nr. 2, som er et Forslag i Henseende til Affattelsen. Der staar i § 1, at Eiget skal anbringes i et Locale,

hvor det er tilstrækkeligt befyttet imod Kulde; men dette forekommer mig at være en Sætning, der falder noget comist. Jeg finder nemlig, at det for et Eigt kan være fuldkommen ligegyldigt, om det fryser nok saamange Grader, eller om der er en temmelig lav Temperatur; men det, der er meent, er vel sagtens, at Eiget ikke maa hensættes i et Locale, hvor Temperaturen er under Nulpunktet, og det er dette, jeg har tilladt mig at foreslaae rettet ved Endringsforslaget under Nr. 2. — Naar det i sidste Stykke af Paragraphen hedder: „Eiget af den, som er død i sin Seng, maa ikke tages ud af Sengen, inden idetmindste 6 Timer ere forløbne efter Døden“, saa forekommer det mig, at denne Tanke bevæger sig i en Cirkel, thi Hovedhensynet med de Bestemmelser, der ere foreslaaede i Lovforslaget, skal netop være at kontrollere, at Døden er indtraadt, men naar nu disse Bestemmelser sættes i Forbindelse med det sidste Stykke af § 1, saa kommer der en Kredt i hele Tankegangen, idet det forudsættes som konstateret, at Døden allerede er indtraadt, medens de senere Bestemmelser netop skulle kontrollere, at den er indtraadt. Jeg har tilladt mig at foreslaae, at der istedetfor Ordet „Døden“ sættes: „det Tidspunkt, da hans Omværende antage Døden for indtraadt“. — Ved Forslaget under Nr. 5 har jeg foreslaaet en anden Affattelse af § 2. Det Væsentlige, som skulde opnaaes ved denne anden Affattelse deraf, skulde være det, at det paalægges Communerne at søge en Overenskomst truffen med en Løge om, at Eighn foretages ved Løger, idet jeg nemlig deler den Betragtning, at, hvor det kunde skee, var det hensigtsmæssigt, at det skete ved Løger. At indsætte i Loven en Trang til at foretage Eighnet ved Løger, støder paa en dobbelt Vanskelighed. Vil man fastsætte, at Eighnet skal foretages enten uden Betaling eller til en taxtmæssig Betaling, saa møder dette jo en Indvending fra Løgerne, som ikke ganske kan afvises. Vil man derimod fastsætte det til en Betaling, der omtrent svarer til frit Vederlag, saa møder dette jo Indvending fra Communerne eller de Kæfers Side, der skulle udrede denne Betaling. Men i ethvert Fald forekommer det